

Η πρωτοχρονιάτικη Συγκέντρωσή μας

Την Πέμπτη, 30 Ιανουαρίου 1992 συγκεντρωθήκαμε τα μέλη και οι φίλοι του Συνδέσμου, στη φιλόξενη και ωραία αίθουσα του Ξενοδοχείου Μεγάλη Βρετάνια για την καθιερωμένη πρωτοχρονιάτικη εκδήλωσή μας. Φέτος, η αίθουσα κυριολεκτικά κατακλύσθηκε από μέλη, φίλους μας και πολλούς δημοσιογράφους, που παρακολούθησαν με πολύ ενδιαφέρον το πλούσιο πρόγραμμα.

Η Πρόεδρος του Συμβουλίου Ισότητας και Πρόεδρος του Συνδέσμου μας Καθηγ. κ. Α. Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου, μίλησε για το **Τριετές Πρόγραμμα για την Ισότητα των φύλων**, που συντάχθηκε με εντολή του κ. Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης από το Συμβούλιο Ισότητας των Φύλων (Συμβούλιο Εμπειρογνομώνων) και αποτελεί σταθμό στην ιστορία της Ισότητας των Φύλων στην Ελλάδα. Κι αυτό

γιατί περιέχει συνολικές προτάσεις για τα μέτρα (νομοθετικά, διοικητικά, μέτρα συνεργασίας κρατικών και μη κρατικών παραγόντων κλπ.) που πρέπει να ληφθούν σε όλους τους τομείς της ζωής (οικογένεια, εργασία, παιδεία, δημόσια ζωή, μέσα μαζικής ενημέρωσης) για την πραγματοποίηση της ισότητας στην πράξη.

Το σχέδιο συντάχθηκε κατ' εφαρμογήν του «Τρίτου Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος για την Ισότητα των Φύλων» της Ε.Ο.Κ., το οποίο συνιστά τη σύνταξη εθνικών προγραμμάτων δράσης με βάση τις ειδικές συνθήκες κάθε χώρας.

Οι κατευθυντήριες γραμμές που ακολουθήθηκαν, είπε η κ. Μαραγκοπούλου είναι αυτές που χάραξαν οι μεγάλοι διακρατικοί οργανισμοί (Ο.Η.Ε., Ε.Ο.Κ., Συμβούλιο της Ευρώπης) και μπορούν να συνοψισθούν στα εξής:

— Η σημερινή έννοια της δημοκρατίας δεν δέχεται δεύτερης κατηγορίας ανθρώπους.

— Η ισότητα ανάμεσα στα φύλα πρέπει να γίνει πέρα για πέρα πραγματικότητα.

— Η ισότητα στο νόμο πρέπει να μετατραπεί σε ισότητα ευκαιριών ώστε να μπορούν να αξιοποιηθούν και τα δύο φύλα — κάθε άνθρωπος — στον ανώτατο δυνατό βαθμό χωρίς διακρίσεις.

Οι διεθνείς οργανισμοί, βάσει της ως τώρα πείρας, δεν αποβλέπουν απλώς σε νομοθετικές μεταρρυθμίσεις, αλλά στην κατάλυση των εμποδίων που πηγάζουν από την παλιά νοοτροπία. Χωρίς, βέβαια, να εξαναγκάζουν τις γυναίκες να υιοθετήσουν τους νέους ρόλους, θεωρούν πάντως ότι πρέπει να γίνει συστηματική προσπάθεια διαφώτισης και προετοιμασίας τους για την πλήρη αποδοχή του πνεύματος της ι-

σότητας. Το ίδιο και για τους άνδρες, πράγμα δυσκολότερο.

Τα μέτρα που προτείνουμε, λοιπόν, τονίζει η κα Μαραγκοπούλου, είναι λιγότερο νομοθετικά και πολύ περισσότερο διοικητικά. Προτείνουμε ακόμη και έρευνες αναγκαίες, κατά τη γνώμη μας, σε κάθε τομέα, ώστε να προχωρούμε με γνώση των πραγμάτων κι όχι με βάση προκαταλήψεις και μύθους. Και η κ. Μαραγκοπούλου τελειώνοντας είπε «από την Κυβέρνηση εξαρτάται η μεθόδευση της εφαρμογής τους».

Στη συνέχεια ο Σύνδεσμος τίμησε το μέλος του και συγγραφέα **κ. Ακακία Κορδόση**, η οποία βραβεύθηκε με το **Μέγα Βραβείο Λογοτεχνίας της Ακαδημίας της Γαλλίας το 1991**. Η κ. Μαραγκοπούλου παρουσίασε την κ. Κορδόση με πολύ θερμά λόγια και μεταξύ των άλλων είπε: «Η μεγάλη τιμή προς αυτήν αντανάκλα και στη χώρα μας και ειδικότερα στο Σύνδεσμό μας του οποίου είναι παλιό και πάντα ξεχωριστό μέλος. Ας μας επιτρέψει λοιπόν να την συγχαρούμε αλλά και να την ευχαριστήσουμε γι αυτό το σημαντικό γεγονός που μας τιμάει όλους και όλες μας».

Της απενεμήθη ένα ασημένιο κόσμημα —στεφάνι έργο του ζωγράφου Γ. Τσαρούχη της χρυσοθήκης ΖΟΛΩΤΑ. Η Αντιπρόεδρος του Σ.Δ.Γ. κ. Ξανθή Πετρινώτη διάβασε τα λόγια του Γάλλου Ακαδημαϊκού ΜΩΡΙΣ ΝΤΟΥΥΟΝ που είχε απευθύνει προς την κ. Κορδόση κατά την τελετή της βράβεισής της από την Ακαδημία της Γαλλίας, που είναι τα εξής:

Γνωρίζετε το Μεσολόγγι; Ξέρετε βέβαια, όπως ο καθένας ξέρει, ότι ο Μπάυρον ξεψύχισε εκεί, μουρμουρίζοντας πριν σβήσει: «Έδωσα στην Ελλάδα το χρόνο μου, τις δυνάμεις μου, την περιουσία μου και τώρα της δίνω τη ζωή μου. Τι θα μπορούσα να κάνω περισσότερο;»

Μα γνωρίζετε το Μεσολόγγι, τη λιμνοθάλασσά του με το μολυβί χρώμα της και το μελαγχολικό τοπίο της που σου δίνουν —όπως μερικά μέρη αυτής της Μεσογείου που περιέχει τα πάντα— μια εντύπωση πως βρίσκεσαι στην άκρη του κόσμου;

Η κυρία ΑΚΑΚΙΑ ΚΟΡΔΟΣΗ ζει στο Μεσολόγγι. Εκεί γράφει στα ελληνικά και μεταφράζει τα έργα της στα γαλλικά μόνη της, γιατί αγαπάει τη Γαλλία, νομίζω, όσο αγαπάει και την Ελλάδα της.

Για την συλλογή της **Δεκατρείς φωνές της σιωπής** της απονείμαμε Μέγα Βρα-

βείο της Ακαδημίας. Ο κύριος ΖΑΝ-ΛΟΥΙ ΚΥΡΤΙΣ* εξηγεί ως εξής τους λόγους για τους οποίους εισηγήθηκε την βράβευση:

«Πέρα απ' τον ιδιαίτερο τοπικό χαρακτήρα, η συγγραφέας περιγράφει τη ζωή των ταπεινών, ανώνυμων ανθρώπων. Κι αυτά που περιγράφει θα μπορούσαν να συμβούν σ' οποιοδήποτε μέρος του κόσμου, σαν τις νουβέλλες του Τσέχωφ, που, πέρα απ' το σλαυικό χρώμα τους, έχουν μία παγκόσμια εμβέλεια. Η ζωή και μοίρα των ηρώων της αγγίζουν τα όρια της τραγωδίας, αλλά είναι πάντα μία τραγωδία βουβή που δεν ξέρει ή δεν τολμάει να εκφραστεί. Η μεγάλη επιτυχία του βιβλίου βρίσκεται ακριβώς στην τέχνη με την οποία η ΑΚΑΚΙΑ ΚΟΡΔΟΣΗ μας κάνει ν' αντιληφθούμε την εσωτερική ζωή των αντρών και των γυναικών που δεν ξέρουν πως έχουν μια εσωτερική ζωή και δεν διαθέτουν τις λέξεις που χρειάζονται για να κάνουν τον υπολογισμό της».

Η κ. Κορδόση, πολύ συγκινημένη, ευχαρίστησε την Πρόεδρο και τα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου του Συνδέσμου για την τιμή που της έκανε, η οποία, όπως είπε,

* Ο ακαδημαϊκός Ζαν-Λουί Κυρτίς ήταν πρόεδρος της συνεδρίας της 5ης Δεκεμβρίου.

είναι εξίσου μεγάλη με την τιμή που της έκανε η Ακαδημία της Γαλλίας (δημοσιεύεται πιο κάτω βιογραφικό σημείωμα της κ. Κορδόση).

Ακολούθησε η απονομή του ετήσιου Βραβείου «ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ» στον/στη δημοσιογράφο που στη διάρκεια του 1991 πρόέβαλε κατά τον καλύτερο τρόπο, τα θέματα της ισότητας των φύλων.

Η Επιτροπή κρίσεως αποτελείται από τις: Α. Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου, Πρόεδρο του Συνδέσμου, Ρένα Λάμψα, Μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου, και Γενική Γραμματέα Ισότητας, Αίγλη Σκουρτσή, Διευθύντρια του ΚΕ.ΤΕ.ΜΕ. και τους δημοσιογράφους: Λίνα Αλεξίου, Κατερίνα Δασκαλάκη, Κων. Καλλιγά και Σοφιανό Χρυσσοτομίδα. Η Επιτροπή, αφού εξέτασε τα δημοσιεύματα του 1991, που είχαν ως θεματική τις σχέσεις των δύο φύλων και τη θέση της γυναίκας, αποφάσισε την απονομή του βραβείου «ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ» (χρυσή πέννα) στις κυρίες **Αρετή Αθανασίου** και **Όλγα Μπαπή** για τα δημοσιεύματά τους στις Εφημερίδες ΤΑ ΝΕΑ και ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ και στα Περιοδικά MARIE CLAIRE και ΓΥΝΑΙΚΑ, αντίστοιχα, τα οποία χαρακτηρίζονται από ζήλο και επιμέλεια στη διερεύνηση και παρουσίαση των θεμάτων που ανάγονται στην όλη προβληματική της γυναίκας και ειδικότερα, στην ισότητα των φύλων, παράλληλα προς μια, υψηλής στάθμης, ποιότητα γραφής.

Επίσης η Επιτροπή αποφάσισε την απονομή **Εύφημης μνείας** στις Εφημερίδες ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, ΕΘΝΟΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ, ΤΑ ΝΕΑ και ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, για το γεγονός ότι καθιέρωσαν μόνιμες στήλες για γυναικεία θέματα.

Οι δύο δημοσιογράφοι που βραβεύθηκαν ευχαρίστησαν θερμά τον Σύνδεσμο για την τιμή που τους έκανε με την απονομή αυτού του Βραβείου και υποσχέθηκαν ότι θα συνεχίσουν να προβάλλουν από τις στήλες του Ημερήσιου και Περιοδικού Τύπου όπου εργάζονται, τα θέματα που αφορούν στην ισότητα των φύλων.

Στη συγκέντρωσή μας παρευρέθηκαν μεταξύ των πολλών εκλεκτών φίλων μας: η Υπουργός Πολιτισμού κ. Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη, η Γενική Γραμματέας Ισότητας κ. Ρένα Λάμψα, η τ. Υπουργός κ. Μαριέττα Γιαννάκου-Κουτσίκου, ο κ. Π. Καραφωτιάς εκρόσωπος του Γραφείου του Ο.Η.Ε. στην Ελλάδα, τα μέλη του Συμβουλίου Ισότητας, Πρόεδροι και μέλη Γυναικείων Σωματείων, μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής κ.ά. Και φέτος κυκλοφόρησε λαχείο με πολύ ωραία δώρα που προσέφεραν στο Σύνδεσμο καλοί φίλοι μας.

Το σημαντικότερο δώρο ήταν ένας πίνακας — ελαιογραφία προσφορά της γνωστής ζωγράφου **Μάτως Ιωαννίδου** (μερικά βιογραφικά στοιχεία της καλλιτέχνιδας θα βρείτε πιο κάτω). Θα θέλαμε δημόσια μέσω

του Περιοδικού μας να ευχαριστήσουμε θερμά την αξιόλογη καλλιτέχνιδα Μάτω Ιωαννίδου για την ευγενική της προσφορά προς το Σύνδεσμο, που συνετέλεσε στην επιτυχία του λαχείου που κυκλοφορήσαμε για οικονομική ενίσχυση.

Προκήρυξη Νέου Βραβείου

Ο Σ.Δ.Γ. προκηρύσσει για το 1992:

Το ετήσιο Βραβείο ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ (χρυσή πέννα) στο/στη δημοσιογράφο που θα προβάλλει στη διάρκεια του 1992, κατά τον καλύτερο τρόπο, τα θέματα της ισότητας των φύλων.

Κριτικές

...«Δίχως να φοβάται την τετριμμένη θεματολογία, δίχως να αγωνιά για μια «μοβτέρνα» έκφραση, η ζωγραφική της Μάτως Ιωαννίδου είναι μια πρόσκληση και μια πρόταση. Μας καλεί να παρακολουθήσουμε μια διαδικασία κατάκτησης του ελληνικού φωτός...» γράφει η κριτικός Αγορή Γκρέκου, και κάπου αλλού, ο Στάπης Παπούλιας γράφει για το έργο της Μάτως «Μια εκπρόσωπος της νέας γενιάς ζωγράφων, η Μάτω Ιωαννίδου μετατρέπει σε πίνακες τις

ΜΑΤΩ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1960. Σπούδασε Γαλλική Φιλολογία στο Παρίσι (Σορβόνη). Πήρε μεταπτυχιακό δίπλωμα στη Θεατρολογία (Diplome d'etudes approfondies - Université de Paris III). Έκανε σπουδές ζωγραφικής στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών στο Παρίσι με επιπρόσθετες σπουδές σχεδίου στο εργαστήριο του R. PLIN και σπουδές ζωγραφικής στο JEAN BERTHOLLE. Τα έργα της παρουσίασε σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό και είχε πολύ καλές κριτικές, από Έλληνες και ξένους κριτικούς. Ασχολείται και με το κόσμημα.

απόψεις για τον κόσμο που μας περιβάλλει...» Και τέλος η Ντόρα Ηλιοπούλου-Ρογκάν λέει «Ονειρική, ποιητική στο έπακρον η δουλειά της Μάτως Ιωαννίδου αποκαλύπτει σε όλες τις φάσεις που ήδη πρόλαβε να διανύσει η ζωγράφος, ένα πολύ ώριμο ταλέντο... η Μάτω είναι εφοδιασμένη με όλα τα προσόντα που είναι απαραίτητα για να δώσουν μια πρόσθετη διάσταση στο ταλέντο της».